

Geschiedenis NCV

Voor de oorlog

Al voor 1950 werkt een aantal cosmeticabedrijven samen onder de naam Mepaco (Merkartikelen – Parfumerieën – Cosmetics). Mepaco is rond 1936 opgericht. Zoals voor veel instellingen, verandert er echter het één en ander door de Tweede Wereldoorlog: in 1943, midden in de oorlog, worden de fabrikanten van cosmetica ondergebracht in de Vakgroep Cosmetische Industrie (VCI). Mepaco wordt door de bezetter verboden. Na de oorlog wordt afstand genomen van de VCI. Importeurs verenigen zich in 1945 onder de naam Aviac (Algemene Vereniging van Importeurs en Agenten van Cosmetics). Fabrikanten richten in 1947 Alfaco op: de Algemene Vereniging van Fabrikanten van Cosmetics. Van de meer dan 50 Mepaco/VCI-leden hebben er maar weinig de oorlog overleefd.

Bomée-voorwaarden

Op 25 april 1950 wordt de voorloper van de NCV opgericht: Mepacos, de Algemene Vereniging van Fabrikanten, Importeurs, Alleenvertegenwoordigers en Agenten in de Parfumerie-, Cosmetische- en Toiletartikelenbranche. Doel van de vereniging is een partner te zijn voor Bodepa (Bond van Detaillisten in de Parfumerie, voorheen de Stichting Parfumerie Detailhandel) in de Bomée-Stichting. De eerste voorzitter is de heer E.V.J.A.M. Mutsaers, die in 1956 wordt opgevolgd door de heer L.J. van Bentum. Hij geeft in 1975 de hamer over aan de heer H. Termöhlen.

De Bomée-Stichting regelt de leveringsvoorwaarden bij de handel in cosmetica tussen fabrikanten en importeurs enerzijds en grossiers en detaillisten anderzijds. Alle merkartikelen, van Acalvit tot 4711, die op de lijst van Bomée-Artikelen staan, vallen onder de Bomée-Voorwaarden. Volgens deze voorwaarden bepalen de fabrikanten en importeurs wie de producten mag voeren. Tevens bepalen zij voor welke prijs de grossier mag doorverkopen aan de detaillist en vervolgens welke prijs er aan de consument in rekening gebracht wordt. Het is de handel verboden buiten de leden van de Stichting om te importeren, voor acties zijn er aparte afspraken die de kortingen e.d. regelden en de leverancier bepaalt ook hoe de waar ten toon wordt gesteld. Wie zich niet houdt aan de voorwaarden, kan disciplinaire maatregelen tegemoet zien. In de 50-er jaren is het heel normaal, maar vandaag de dag een uitgemaakte zaak voor de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa). In 1968 wordt een aantal van de meest beperkende artikelen uit de voorwaarden geschrapt; de collectieve prijsbinding wordt afgeschaft; een einde aan het leveranciersparadijs. De discount-drogist en parallelimport doen hun intrede.

Herstructurering

In de jaren '70 maken de groeiende macht van de handel enerzijds en de vrije markt-strategie van de Europese Commissie anderzijds, het onmogelijk de Bomée-Voorwaarden te handhaven. De Bomée Stichting sterft een zachte dood. In het jaarverslag van 1977 heet het eufemistisch dat er “ondanks herhaalde aandrang tijdens de Nederlandse Cosmetica Vereniging geen overleg, respectievelijk vergadering plaatsvonden, waarmee geconstateerd mag worden dat de overige deelnemers in de stichting aan een dergelijk platform geen behoefte meer hebben”. In volgende jaarverslagen wordt de Bomée-Stichting niet meer genoemd.

Gelukkig gaat Mepacos zelf ook mee met de tijd. In 1972 ziet men “met bezorgdheid dat de werkzaamheden van Mepacos, zowel in nationaal als internationaal verband (Colipa) steeds toenemen.” Het secretariaat moet worden uitgebreid en ook het bestuur moet anders worden ingericht om aan de vraag van de tijd te voldoen: om de belangen van de leden goed te behartigen

wordt het van steeds groter belang om in overleg te treden. Met de overheid, met de handel en na verloop van tijd ook met consumentenorganisaties. Vooral de Europese overheid begint steeds meer invloed te krijgen op het Nederlandse bedrijfsleven. Het in 1962 te Brussel opgerichte Colipa, met het doel de Europese autoriteiten een beter begrip van de branche te geven en te onderhandelen over de invulling van de eerste Europese Cosmetica Richtlijn, vraagt meer tijd en werk van de vereniging. In 1975 wordt daarom een uitgebreide herstructurering voorgesteld.

Nederlandse Cosmetica Vereniging

De structuurwijziging leidt in 1977 tot de nieuwe naam: Nederlandse Cosmetica Vereniging. De komst van de NCV luidt een nieuw tijdperk in. “De NCV wilde meer zijn. Een algemene en algemeen-commerciële belangenbehartiging, schepper van een ‘eigen gezicht’ voor cosmetica en een vereniging die cosmetica aanvaard wilde krijgen als behorend tot de dagelijkse levensbehoefte.” De Europese lobby wint daarbij jaarlijks aan belang, naarmate de Europese Unie vastere vormen aanneemt en zich steeds verder uitbreidt. In 1977, bij de naamswijziging, heeft de heer J.J.W. Becks het voorzitterschap overgenomen van de heer Termöhlen. Hij blijft aan tot 1993, wanneer mevrouw R.H.J. Bouma-Scholten het overneemt. De heer A.M. Hendriks volgt haar op in 1997. In 2004 en 2005 stond hoog op de agenda de NCV een betere maatschappelijke profilering te geven. Beleid en strategie binnen de NCV zijn daarop in toenemende mate afgestemd. De NCV is de organisatie die een zekere autoriteit dient te bezitten vanwege de kennis waarover zij beschikt. En zal zich in toenemende mate zichtbaar, met initiatief én enthousiasme naar buiten richten. In het kader daarvan is het werkplan ‘Cosmetica Nuttig en Veilig’ opgesteld, waarvoor de gemaakte doelgroepanalyse als uitgangspunt is gebruikt. Tijdens dit proces heeft een voorzitterswisseling plaatsgevonden; de heer H.C. Hogeveen is in 2004 de heer Hendriks opgevolgd. De heer Hogeveen heeft in mei 2008 afscheid genomen en is opgevolgd door de heer P.J. Maarleveld.